

Itinatatag ng Roma ang Pangitain - Bilang Apat

Muling Pagbuhay ng mga Lumang Kontrobersiya: Ang Labanan hinggil sa Pagpapakahulugan sa Propesiya sa Adventismo

Jeff Pippenger
2024-08-08

Binalaan na tayo nang pauna na ang "mga lumang kontrobersiya" ay muling bubuhayin sa mga huling araw.

Inilalarawan ng Salita ng Diyos sa kasaysayan at sa propesiya ang malaon nang nagpapatuloy na tunggalian sa pagitan ng katotohanan at kamalian. Ang tunggaliang iyon ay patuloy pang nagaganap. Ang mga bagay na naganap na ay mauulit. Muling mabubuhay ang mga dating kontrobersiya, at patuloy na lilitaw ang mga bagong teorya. Selected Messages, aklat 2, 109.

Sa tuwina, ang mga dating kontrobersiyang iyon ay isang satanikong pagtatangka upang pahinain ang papel ng Makabagong Roma, sapagkat ang Roma Papal sa mga huling araw ang siyang nagtatatag ng pangitain. Mayroong ilang halimbawa ng katotohanang ito sa kasaysayan ng Adbentismo. Ang una ay ang kontrobersiya sa pagitan ng mga Protestante at ng mga Millerita, gaya ng inilalarawan sa tsart ng mga tagapanguna noong 1843. Ang kaisa-isang sanggunian sa sagradong tsart ng mga tagapanguna noong 1843, na "pinatnubayan ng Panginoon at hindi dapat baguhin," na hindi tuwirang tumutukoy sa isang propetikong katotohanan ng salita ng Diyos, ay ang paglalarawan ng kontrobersiya ng mga Millerita sa mga Protestante noong panahong iyon. Itinukoy ng mga Protestante ang "mga mandarambong ng iyong bayan" ng Daniel kabanata labing-isa, talatang labing-apat bilang si Antiochus Epiphanes, samantalang nalalaman ng mga Millerita na iyon ay Roma.

"164 Kamatayan ni Antiochus Epiphanes, na, walang pasubali, ay hindi tumindig laban sa Prinsipe ng mga Prinsipe, yamang 164 na taon na siyang patay bago isinilang ang Prinsipe ng mga Prinsipe." 1843 Pioneer Chart.

Pagkaraan nito, nagkaroon ng pagtatalo sa pagitan nina James White at Uriah Smith hinggil sa wastong pagkakakilanlan ng "hari sa hilagaan" sa Daniel kabanata labing-isa. Tama si James White sa pagtukoy na ang "hari sa hilagaan" sa huling mga talata ng Daniel kabanata labing-isa ay ang Roma ng Kapapahan, na tinatawag kong Makabagong Roma. Iginiit ni Smith na ang "hari sa hilagaan" sa Daniel kabanata labing-isa, talatang tatlumpu't anim ay ang ateistikong Pransiya.

TALATA 36. At isasagawa ng hari ang ayon sa kaniyang kalooban; at itataas niya ang kaniyang sarili, at magpapakadakila siya higit sa bawat diyos, at magsasalita siya ng mga bagay na kagila-gilalas laban sa Diyos ng mga diyos, at magtatagumpay hanggang sa maganap ang poot; sapagka't ang bagay na itinakda ay gagawin.

Ang haring ipinakilala rito ay hindi maaaring tumukoy sa gayunding kapangyarihang huling binanggit; ibig sabihin, sa kapangyarihang papal; sapagkat ang mga pagtutukoy ay hindi magiging wasto kung ilalapat sa kapangyarihang iyon. Uriah Smith, Daniel and Revelation,

Isiningit ni Smith ang kaniyang "sariling pagpapaliwanag" nang sinabi niya, "Ang haring ipinakilala rito ay hindi maaaring tumukoy sa gayunding kapangyarihan na huling binanggit; ibig sabihin, sa kapangyarihang papa; sapagkat ang mga pagtutukoy ay hindi babagay kung ilalapat sa kapangyarihang iyon." Ang salita ng Diyos ay hindi kailanman nabibigo, at mali sa balarila na gumamit ng isang proposisyong pantao upang itanggi ang malinaw na balarilang balangkas ng sipi. Sinasabi ng talata, "at ang hari," na nangangailangan na ang haring tinutukoy ay ang gayunding hari na kinakatawan sa naunang sipi. Walang anumang katibayan ng isang bagong hari, at pinagtitibay ni Smith na ang "gayunding kapangyarihan na huling binanggit" ay ang "kapangyarihang papa." Kinikilala niya sa kaniyang aklat na mula talatang tatlumpu't isa hanggang talatang tatlumpu't lima ay tumutukoy sa kapangyarihang papa, at yamang walang anumang katibayang pangbalarila na nagtutukoy ng isang bagong hari sa talatang tatlumpu't anim, payak lamang niyang iginigiit na ang mga talatang kasunod ng talatang tatlumpu't lima ay hindi kumakatawan sa mga katangiang propetiko ng kapangyarihang papa. Kaya't isiningit niya ang kaniyang opinyon hinggil sa Pransiya.

Kapag tinatalakay ni Smith ang ikaapatnapung talata, ang maling propetikong balangkas na kaniyang itinayo sa pamamagitan ng sariling interpretasyon ay pumipilit sa kaniya na tukuyin ang isang tatlong-panig na digmaan: sa pamamagitan ng kaniyang mga hinuha, itinuturing niyang ang hari ng timog ay ang Ehipto, na sa talata ay "sumalakay" laban sa Pransiya, at ang Turkiya naman ay itinatakda niya bilang hari ng hilaga na sumasalakay din sa Pransiya. Ang idinagdag na makataong interpretasyong iyon ay bumubuo ng isang propetikong modelo na nagbubunsod kay Smith na kilalanin ang isang literal na Armagedon, kung saan ang Turkiya ay nagmamartsa patungong Jerusalem, na nagmamarka sa pagsasara ng probasyon ng sangkatauhan sa pagtindig ni Miguel. Maraming aklat sa kasaysayan ng Adbentismo ang naisulat na wastong kumikilala sa kamalian ng gayong aplikasyon.

Hindi layunin ng artikulong ito na talakayin ang mga bunga ng pribadong interpretasyon ni Uriah Smith, kundi kilalanin lamang ang kontrobersiyang sumiklab nang sinimulan niyang itaguyod ang kanyang pribadong interpretasyon, sapagkat nang sinalungat ni James White ang kanyang maling pananaw, ang usaping iyon ay naging panibagong larangan ng kontrobersiya sa Adventismo, kung saan ang wastong pagtukoy sa Roma ay sinalakay ng isang maling paglalapat.

Nagkaroon din ng matagalang kontrobersiya hinggil sa "the daily" sa aklat ni Daniel, nang tinanggap ng Laodiceang Adventismo ang apostatang Protestanteng pananaw na kinikilala ang "the daily" sa aklat ni Daniel bilang ministryo ni Cristo sa santuwaryo, na salungat sa itinatag na pundamental na katotohanan na ang "the daily" ay sagisag ng paganong Roma.

"At nakita ko, kaugnay ng 'daily' (Daniel 8:12), na ang salitang 'sacrifice' ay idinagdag ng karunungan ng tao, at hindi kabilang sa teksto, at na ibinigay ng Panginoon ang wastong pananaw nito sa mga nagbigay ng sigaw ng oras ng paghatol. Nang umiiral ang pagkakaisa, bago ang 1844, halos lahat ay nagkakaisa sa wastong pananaw tungkol sa 'daily'; ngunit sa kaguluhan mula noong 1844, tinanggap ang iba pang mga pananaw, at sumunod ang kadiliman at kalituhan. Ang panahon ay hindi na naging isang pagsubok mula noong 1844, at kailanman

ay hindi na muling magiging isang pagsubok.” Early Writings, 74.

Sa panahon ng wakas, noong 1989, nang maalisan ng tatak ang huling anim na talata ng Daniel 11, kinilala noon na ang hari ng hilaga ay ang Roma ng Papasiya, gaya ng dati nang itinukoy ni James White sa kaniyang pagtatalo kay Uriah Smith. Ipinatupad ni White ang metodolohiyang “line upon line” nang kaniyang tinugunan ang kamalian sa pangangatuwiran ni Smith. Iginiit ni White na kung ang huling kapangyarihang kinakatawan sa Daniel 2, at ang huling kapangyarihang kinakatawan sa Daniel 7, at ang huling kapangyarihang kinakatawan sa Daniel 8 ay pawang Roma, kung gayon, sa tatlong hanay ng mga saksi, ang kapangyarihang dumarating sa kaniyang wakas sa Daniel 11 ay Roma, hindi, gaya ng pag-aangkin ni Smith, na ito’y Turkiya.

Ang propetikong kilusan ng ikatlong anghel na nagsimula noong 1989 ay naharap, di-kalaunan matapos ang Setyembre 11, 2001, sa isang kontrobersiya hinggil sa unang kabanata ng Joel. Sa loob ng unang limang talata, dalawang saksi—una ng mga salinlahi, saka ng mga insekto—ang nagtutukoy sa isang progresibong pagkawasak na idinulot ng Roma sa Adventismo. Ang mga “lasing” sa hula, ayon kay Isaias, ay ang “mga mapang-uyam na lalaking namumuno sa Jerusalem.” Sila ay nagigising sa ikaapat at panghuling salinlahi. Ang progresibong pagkawasak ay isang espirituwal na pagkawasak sapagkat tinutukoy nito ang Jerusalem ng mga huling araw, at mula sa paghihimagsik noong 1863 at patuloy mula roon, ang mga Adventista ng Ikapitong Araw na Laodiceano ay paunti-unting sinimsim ang mga doktrina ng Roma.

Ang salita ng Panginoon na dumating kay Joel na anak ni Pethuel. Dinggin ninyo ito, kayong matatanda, at pakinggan ninyo, kayong lahat na nananahan sa lupain. Nangyari na ba ito sa inyong mga araw, o maging sa mga araw ng inyong mga ama? Isalaysay ninyo ito sa inyong mga anak, at isalaysay ng inyong mga anak sa kanilang mga anak, at ng kanilang mga anak sa isa pang salinlahi. Ang iniwan ng uod na pumuputol ay kinain ng balang; at ang iniwan ng balang ay kinain ng uod na sumisira; at ang iniwan ng uod na sumisira ay kinain ng higad. Gumising kayo, kayong mga manglalasing, at tumangis; at managhoy, kayong lahat na umiinom ng alak, dahil sa bagong alak, sapagkat ito’y napawi sa inyong bibig. Joel 1:1-5.

Matapos bumagsak ang malalaking gusali ng Lungsod ng New York, naunawaang noon ay nagsimulang "magwisik" ang huling ulan, at na ang pagtatalo sa kabanata dalawa ng Habakuk, na natupad sa kasaysayan ng mga Millerita, ay muling nagaganap. Ang pagtatalo ay hinggil sa wastong pamamaraang propetiko.

Ako’y titindig sa aking bantayan, at aakyat sa moog; at magbabantay ako upang makita kung ano ang sasabihin niya sa akin, at kung ano ang isasagot ko kapag ako’y sinaway. At sinagot ako ng Panginoon, at sinabi, Isulat mo ang pangitain, at gawin mo itong maliwanag sa mga tapyas, upang tumakbo ang bumabasa nito. Sapagkat ang pangitain ay para pa sa takdang panahon, ngunit sa wakas ito’y magsasalita, at hindi magsisinungaling; bagaman magluwat, hintayin mo ito; sapagkat tunay na darating ito, hindi magluluwat. Narito, ang kaluluwang nagmamataas ay hindi matuwid sa loob niya; ngunit ang matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan ng kanyang pananampalataya. Oo, bukod dito, sapagkat siya’y lumalabag dahil sa alak, siya’y taong palalo, ni hindi tumatahan sa kanyang tahanan; na pinalalawak ang kanyang nasa gaya ng impiyerno, at tulad ng kamatayan ay hindi nasisiyahan, kundi tinitipon

niya sa kanyang sarili ang lahat ng mga bansa, at binubunton sa kanya ang lahat ng mga bayan. Habakuk 2:1-5.

Ang pagsubok sa Habakuk kabanata dalawa ay sumagisag sa pagsubok sa kilusan ng isandaan at apatnapu't apat na libo na nagsimula nang bumaba ang makapangyarihang anghel ng Pahayag kabanata labing-walo noong Setyembre 11, 2001. Pagkatapos ay nagsimula ang isang pagtatalo sa pagitan ng mga nanindigan sa mga saligan ng Adventismo na kinakatawan sa tsart ng mga piyonero noong 1843 at ng mga yaong, sa Habakuk, ay lumalabag "sa pamamagitan ng alak" at na siyang mga "manginginom" ni Joel na pagkatapos ay "nagising," subalit ang "bagong alak" ay inalis sa kanilang "bibig."

Ang salitang Hebreo na "reproved" sa talatang una ay nangangahulugang "nakipagtalo." Ang pangangatwirang ibinigay sa mga bantay na Millerite ay inilarawan sa pionerong tsart ng 1843, na inilathala noong Mayo 1842, bilang katuparan ng mga talatang ito. Isang uri, na nabubuhay sa pamamagitan ng kanilang pananampalataya, ay nasa alitan hinggil sa propetikong mensahe ng kasalukuyang katotohanan para sa panahong iyon laban sa isa pang uring lumalabag sa pamamagitan ng alak. Sila ang mga lango ni Joel na nagigising upang matuklasan na ang alak, na sagisag ng doktrina, ay nahiwalay sa kanilang mga bibig. Sila ang mga lango ni Isaias mula sa Efraim na namumuno sa Jerusalem at hindi kayang unawain ang aklat na tinatakan.

Sa aba ng korona ng kapalaluan, sa mga manglalasing ng Efraim, na ang maluwalhating kagandahan ay nalalantang bulaklak, na nasa tuktok ng matatabang libis ng mga nalulupig ng alak! Narito, ang Panginoon ay may isang makapangyarihan at malakas, na, gaya ng unos ng graniso at bagyong naninira, gaya ng baha ng malalakas na tubig na umaapaw, ay magpapabagsak sa lupa sa pamamagitan ng kamay. Ang korona ng kapalaluan, ang mga manglalasing ng Efraim, ay yuyurakan sa ilalim ng mga paa. . . Magsitigil kayo, at mamangha; sumigaw kayo, at humiyaw: sila'y nalalasing, ngunit hindi sa alak; sila'y pasuray-suray, ngunit hindi sa matapang na inumin. . . Kaya't pakinggan ninyo ang salita ng Panginoon, kayong mga manunuya, na namumuno sa bayang ito na nasa Jerusalem. Sapagkat ibinuhos ng Panginoon sa inyo ang espiritu ng malalim na antok, at ipinikit ang inyong mga mata: ang mga propeta at ang inyong mga pinuno, ang mga tagakita, ay kanyang tinakpan. At ang pangitain ng lahat ay naging sa inyo na parang mga salita ng isang aklat na tinatakan, na ibinibigay ng mga tao sa marunong, na sinasabi, Basahin mo ito, ipinamamanhik ko sa iyo; at sinasabi niya, Hindi ko mababasa; sapagkat ito'y tinatakan: At ang aklat ay ibinibigay sa hindi marunong, na sinasabi, Basahin mo ito, ipinamamanhik ko sa iyo; at sinasabi niya, Hindi ako marunong. Isaias 28:1-3, 14; 29:9-12.

Ang pagtatalo ni Habakkuk sa pagitan ng mga lasenggo ng Efraim at ng mga lumalakad sa pananampalataya sa makahulugang Salita ng Diyos ay tiyak na kinilala, sa patotoo ni Isaias, bilang ang pagtatalo sa pagitan ng tamang at maling metodolohiya, sapagkat tinutukoy ni Isaias na ang metodolohiyang "line upon line" ang nagpapatid sa mga lasenggo at nagbubunsod sa kanila na pumasok sa isang tipan ng kamatayan.

Ngunit sila man ay nagkamali dahil sa alak, at dahil sa matapang na inumin ay lumihis sa daan; ang saserdote at ang propeta ay nagkamali dahil sa matapang na inumin, nilamon sila ng alak,

lumihis sila sa daan dahil sa matapang na inumin; nagkakamali sila sa pangitain, natitod sila sa paghatol. Sapagkat ang lahat ng mga hapag ay puno ng pagsusuka at karumihan, anupa't walang lugar na malinis. Kanino siya magtuturo ng kaalaman? at kanino niya ipauunawa ang aral? sa mga naawat na sa gatas, at naihiwalay na sa mga suso. Sapagkat utos sa utos, utos sa utos; tuntunin sa tuntunin, tuntunin sa tuntunin; dito kaunti, at doo'y kaunti: Sapagkat sa pamamagitan ng pautal-utal na mga labi at ng ibang wika ay sasalita siya sa bayang ito. Sa kanila niya sinabi, Ito ang kapahingahan na sa pamamagitan nito ay maipapahinga ninyo ang mga napagal; at ito ang pagpapasigla: gayunma'y ayaw nilang makinig. Ngunit ang salita ng Panginoon sa kanila ay naging: utos sa utos, utos sa utos; tuntunin sa tuntunin, tuntunin sa tuntunin; dito kaunti, at doo'y kaunti; upang sila'y pumaroon, at mabuwal na patalikod, at madurog, at mabitag, at madakip. Kaya't pakinggan ninyo ang salita ng Panginoon, kayong mga manunuya, na namamahala sa bayang ito na nasa Jerusalem. Sapagkat inyong sinabi, Nakipagtipan kami sa kamatayan, at sa impiyerno ay kami'y nakipagkasundo; kapag ang dumadaluyong na hagupit ay daraan, hindi ito aabot sa amin: sapagkat ang kasinungalingan ang ginawa naming kanlungan, at sa ilalim ng kabulaanan ay nagkubli kami. Isaias 28:7-15.

Pagkatapos ay tinukoy ni Isaias kung ano ang inilagay ng Diyos sa usapin ni Habakuk na maghahatid ng kahatulan sa mga lango sa alak, at iyon ang batong-pundasyon, ang 'pitong panahon' sa Levitico dalawampu't anim, na siyang unang propesiyang may panahon na inakay nina Gabriel at ng mga anghel si William Miller upang maunawaan.

Kaya nga, ganito ang sabi ng Panginoong Diyos: Narito, naglalagay ako sa Sion ng isang batong saligan, batong subok, mahalagang batong panulukan, matatag na saligan: ang sumasampalataya ay hindi magmamadali. At ipanunukat ko ang kahatulan sa panukat na pisi, at ang katuwiran sa pisi na may tingga: at wawalisin ng graniso ang kanlungan ng mga kasinungalingan, at aapawan ng tubig ang kublihan. At ang inyong tipan sa kamatayan ay mapapawalang-bisa, at ang inyong pakikipagkasundo sa impiyerno ay hindi mananatili; kapag ang rumaragasang hagupit ay dumaan, kayo'y yuyurakan nito. Isaias 28:16-18.

Hindi naglaon, matapos pangunahan ng Panginoon ang Kanyang bayan pabalik sa mga dating landas, na nagsimula noong Setyembre 11, 2001, may isang pangkat sa mga nakibahagi sa kilusan na nagpasiyang ang apat na insekto sa Joel ay kumakatawan sa Islam ng ikatlong "Sa Aba." Nang mabuksan sa bayan ng Diyos sa huling salinlahing iyon ang metodolohiyang "line upon line," kinilala ang isang mahalagang tuntuning propetiko. Ang tuntuning iyon ay ang tatluhang aplikasyon ng propesiya, at ang pangkat na nagpasiyang ang apat na salinlahi sa Joel ay kumakatawan sa Islam ng ikatlong "Sa Aba" ay maling naglapat ng tuntunin ng tatluhang aplikasyon ng propesiya upang patibayin ang kanilang maling paglalapat.

Pagkaraan, noong panahong 2014, pinayagang makapasok si Satanas sa kilusang ito dala ang homoseksuwal na "woke" na adyenda na nagmula sa Gran Britanya at Australia, na ibinatay ang pag-atake nito sa isang maling pagpapakahulugan sa kasaysayang inilalarawan sa Daniel kabanata labing-isa, talata isa hanggang labinlima. Ang mga pinunong maka-homoseksuwal na pumasok nang palihim at sumalakay sa kilusang ito ay sa bandang huli ay nag-angkin na ang Adbentismo ay kailangang humingi ng paumanhin sa papa ng Roma, dahil umano sa paggawa ng mga maling paratang laban sa Antikristo, ang papa ng Roma. Ang layunin ng pag-atakeng ito ay lipulin ang

kilusan, at pangunahing lumikha ng kalituhan sa mismong bahaging ito (Daniel 11:1-15) kung saan kinikilala ang "mga mandarambong ng iyong bayan."

Ang lahat ng kontrobersiyang ito ay pagtatangka ni Satanas na paguluhin ang pagkaunawa sa sagisag ng Papal na Roma. Walang bago sa ilalim ng araw, ayon sa pinakamatalinong taong nabuhay kailanman. Sa kasalukuyan, ang kontrobersiya ay muling nakabatay sa pagkakakilanlan ng Roma, na sinasagisag bilang "ang mga mandarambong ng iyong bayan." Ang bago at pribadong interpretasyon ay nag-aangkin na ang "mga mandarambong ng iyong bayan" ay ang Estados Unidos, at sa paggawa nito ay maliwanag na hindi nila nalalaman na ito ang mismong kontrobersiyang unang-una nang umusbong sa pagitan ng mga Millerita at mga Protestante, at ang lumang kasabihang iniuugnay sa manunulat noong ika-labing-anim na siglo na si John Heywood na nagsasabing, "Walang higit na bulag kaysa sa mga ayaw makakita." Isa pang anyo ng kaniyang parirala ay, "Walang higit na bingi kaysa sa mga ayaw makinig." Malamang hindi nalalaman ng nakararami na ang pariralang ito ay iniuugnay kay Heywood, ni nauunawaan man nila na ang parirala ni Heywood ay hinango mula sa mga talata sa Bibliya, gaya ng nasa Jeremias, Isaias, at sinipi ni Jesus sa Bagong Tipan.

Pakinggan ninyo ito ngayon, O bayang mangmang at walang pag-unawa; na may mga mata, ngunit hindi nakakakita; na may mga tainga, ngunit hindi nakaririnig. Jeremias 5:21.

Ang tinukoy ni Daniel na "masasama" at ang tinukoy ni Mateo na mga "mangmang na dalaga" ang hindi nakauunawa sa "paglago ng kaalaman". Ang paglago ng kaalaman noong 1989 ay pangunahing ang pagkilalang ang huling anim na talata ng kabanata labing-isa ng Daniel ang tumutukoy sa pangwakas na pag-angat at pagbagsak ng kapapahan, o, gaya ng tinawag ko rito, ang Makabagong Roma. Tinutukoy ng mga talata ang Estados Unidos, subalit ang tinutukoy lamang ay ang kaugnayan ng Estados Unidos sa kapangyarihang papal. Ang "masasama" at ang "mangmang" ay isinasalungat sa "marurunong", at ang marurunong sa mga huling araw ay may kaunawaan sa paglago ng kaalaman noong 1989. Ang mga mangmang ay yaong may mga mata ngunit hindi nakakikita, at may mga tainga ngunit hindi nakaririnig.

At narinig ko rin ang tinig ng Panginoon na nagsasabi, Sino ang aking susuguin, at sino ang yayaon para sa atin? Nang magkagayo'y sinabi ko, Narito ako; suguin mo ako. At sinabi niya, Humayo ka, at sabihin mo sa bayang ito, Sa pakikinig ay makikinig kayo, ngunit hindi kayo makauunawa; at sa pagtingin ay makakakita kayo, ngunit hindi ninyo mababatid. Patabain mo ang puso ng bayang ito, pabigatin mo ang kanilang mga pakinig, at ipikit mo ang kanilang mga mata; baka sila'y makakita sa pamamagitan ng kanilang mga mata, at makarinig sa pamamagitan ng kanilang mga pakinig, at makaunawa sa pamamagitan ng kanilang puso, at magbalik-loob, at magamot. Isaias 6:8-10.

Ang mga taong tinutukoy sa ika-anim na kabanata ng Isaias ay yaong mga nagpapahayag na kabilang sila sa mensahe ng "kasalukuyang katotohanan" na dumating noong Setyembre 11, 2001, sapagkat ipinakikita sa ika-anim na kabanata ng Isaias na nagaganap ang tagpo kapag "ang lupa ay puno ng kaluwalhatian ng Panginoon." Naliwanagan ang lupa ng kaluwalhatian ng Diyos nang bumaba ang anghel ng Apocalipsis labing-walo, noong ang malalaking gusali ng Lungsod ng New York ay ibinagsak sa pamamagitan ng isang paghipo mula sa Diyos.

Noong taon ng pagkamatay ni Haring Uzziah, nakita ko rin ang Panginoon na nakaupo sa isang trono, mataas at nakataas, at ang laylayan ng kanyang damit ay pumuno sa templo. Sa itaas nito ay nakatayo ang mga serapin; bawat isa ay may anim na pakpak: sa dalawa ay tinatakpan niya ang kanyang mukha, at sa dalawa ay tinatakpan niya ang kanyang mga paa, at sa dalawa ay lumilipad. At ang isa ay sumigaw sa isa pa at nagsabi, Banal, banal, banal ang Panginoon ng mga hukbo: ang buong lupa ay puno ng kanyang kaluwalhatian. At nayanig ang mga haligi ng pintuan sa tinig ng sumisigaw, at ang bahay ay napuno ng usok. Isaias 6:1-4.

Iniuugnay ni Sister White ang pagpapahayag ng anghel sa pangyayaring nagsisilbing tanda kung kailan ang anghel ng Apocalipsis kabanata labing-walo ay pinupuno ang lupa ng kaniyang kaluwalhatian.

Nang malapit nang suguin ng Diyos si Isaias na may mensahe sa Kanyang bayan, una Niyang ipinahintulot sa propeta na mamasdan sa isang pangitain ang Kabanal-banalang Dako sa loob ng santuwaryo. Bigla, ang tarangkahan at ang panloob na tabing ng templo ay tila itinaas o inalis, at ipinahintulot sa kanya na tumitig sa kaloob-looban, sa Kabanal-banalang Dako, na maging ang mga paa ng propeta ay hindi marapat pumasok. Sumilay sa harap niya ang isang pangitain ng Jehova na nakaluklok sa isang luklukang mataas at nakataas, samantalang ang laylayan ng Kanyang kaluwalhatian ay pumuno sa templo. Nakapalibot sa luklukan ang mga serapin, gaya ng mga bantay sa dakilang Hari, at sinasalamina nila ang kaluwalhatian ng nakapaligid sa kanila. Habang umalingawngaw sa malalalim na himig ng pagsamba ang kanilang mga awit ng papuri, nayanig ang mga haligi ng tarangkahan, na waring niyugyog ng lindol. Sa mga labing hindi nadungisan ng kasalanan, ibinulalas ng mga anghel na ito ang mga papuri sa Diyos. ‘Banal, banal, banal ang Panginoon ng mga hukbo,’ sigaw nila; ‘ang buong lupa ay puno ng Kanyang kaluwalhatian.’ [Tingnan ang Isaias 6:1-8.]

Ang mga serapin na nakapalibot sa trono ay lubos na napuspos ng mapitagang pagkamangha habang minamasdan nila ang kaluwalhatian ng Diyos, kaya’t ni sa isang saglit man ay hindi sila tumitingin sa kanilang sarili nang may paghanga. Ang kanilang papuri ay para sa Panginoon ng mga hukbo. Sa kanilang pagtanaw sa hinaharap, kung kailan mapupuno ng Kanyang kaluwalhatian ang buong lupa, ang awit ng pagtatagumpay ay umaalingawngaw mula sa isa patungo sa isa pa sa malamyos na himig, “Banal, banal, banal ang Panginoon ng mga hukbo.” Gospel Workers, 21.

Si Isaias, na kumakatawan sa bayan ng Diyos sa panahon ng pagtatatak na nagsimula noong Setyembre 11, 2001, ay binigyan ng isang mensahe upang dalhin sa isang bayang may mga mata, ngunit hindi pumiling makakita, at may mga tainga, ngunit hindi pumiling makarinig. Si Jesus, bilang Alpha at Omega, ay ipinapakita ang wakas ng panahon ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu’t apat na libo sa pamamagitan ng pasimula nito. Sa wakas ay muling magkakaroon ng isang sugo na kinakatawan ni Isaias na nagdadala ng isang mensahe sa isang bayang pumipiling huwag makakita at huwag makarinig. Ang mensaheng iyon ang magbubunga ng panghuling pagdadalisay ng isang daan at apatnapu’t apat na libo. Ang mensahe ay ang mga salita ng Katotohanan, na inihatid mula sa makahulung patotoo ng Diyos. Ang makahulung patotoong iyon ang “pangitain” na itinatag ng kapangyarihang sinasagisag bilang “ang mga magnanakaw ng iyong bayan.”

Sa susunod na artikulo, kukunin natin ang bawat isa sa mga kontrobersiyang ito at ipapatong ang mga ito sa ibabaw ng isa't isa sa paraang "line-upon-line". Ang linya ng Millerite, ang linya nina Smith at White, ang linya ng "daily", ang linya ng "hari ng hilaga" noong 1989, ang linya ng mga insekto ni Joel, at ang kasalukuyang kontrobersiya. Anim na lumang kontrobersiya na, kapag tiningnan sa paraang "line-upon-line", ay malinaw na pinagtibay ang katotohanan ng unang kontrobersiya na kinakatawan sa tsart ng mga payunir noong 1843. Ang katotohanang iyon ay na ang Roma ay "ang mga mandarambong ng iyong bayan," na nagmamataas sa kanilang sarili, na bumabagsak, at nagpapatibay ng pangitain.

Aking nakita na ang tsart ng 1843 ay pinatnubayan ng kamay ng Panginoon, at na hindi ito dapat baguhin; na ang mga bilang ay ayon sa Kaniyang nais; na ang Kaniyang kamay ay nakalukob at ikinubli ang isang pagkakamali sa ilan sa mga bilang, anupa't walang sinuman ang makakita nito, hanggang sa inalis ang Kaniyang kamay. *Early Writings*, 74.

Ang pagtangi sa mga katotohanang nasa tsart na iyon ay kasabay na pagtangi sa awtoridad ng Espiritu ng Propesiya, at tinutukoy ng tsart na ang Roma, hindi ang Estados Unidos, ang nagtatatag ng "pangitain", na siyang "pangitain" na itinuturo sa atin ni Solomon na kung wala ang "pangitain" na iyon, mapapahamak ang bayan ng Diyos.

Si Satanas ay . . . walang tigil na ipinapasok ang huwad—upang ilayo mula sa katotohanan. Ang pinakahuling panlilinlang ni Satanas ay ang ipawalang-saysay ang patotoo ng Espiritu ng Diyos. 'Kung saan walang pangitain, ang bayan ay napapahamak' (Kawikaan 29:18). Si Satanas ay kikilos nang may katusuhan, sa iba't ibang paraan at sa pamamagitan ng iba't ibang kasangkapan, upang yanigin ang pagtitiwala ng nalalabing bayan ng Diyos sa tunay na patotoo.

Mag-aalab ang isang satanikong pagkapoot laban sa mga Patotoo. Ang mga pagkilos ni Satanas ay ang pagyayanig sa pananampalataya ng mga iglesia sa mga ito, sapagkat ito ang dahilan: Hindi magkakaroon si Satanas ng gayon kalinaw na landas upang ipasok ang kaniyang mga panlilinlang at gapusin ang mga kaluluwa sa kaniyang mga delusyon kung ang mga babala, mga pagsaway, at mga payo ng Espiritu ng Diyos ay pinakikinggan at sinusunod. *Mga Piniling Mensahe*, aklat 1, 48.

Ang nakakakita sa kaloob-looban, ang bumabasa sa mga puso ng lahat ng tao, ay nagsasabi hinggil sa mga nagkaroon ng dakilang liwanag: 'Hindi sila napipighati ni nagugulat dahil sa kanilang moral at espirituwal na kalagayan.' Oo, pinili nila ang kanilang sariling mga lakad, at nalulugod ang kanilang kaluluwa sa kanilang mga kasuklamsuklam. Pipiliin ko rin ang kanilang mga maling akala, at dadalhin ko sa kanila ang kanilang mga kinatatakutan; sapagkat nang Ako'y tumawag, walang sumagot; nang Ako'y nagsalita, hindi nila dininig: kundi gumawa sila ng kasamaan sa harap ng Aking mga mata, at pinili nila ang hindi Ko kinalulugdan.' 'Ipadadala sa kanila ng Diyos ang malakas na pagkadaya, upang sila'y maniwala sa kasinungalingan,' sapagkat hindi nila tinanggap ang pag-ibig sa katotohanan, upang sila'y maligtas,' 'kundi nalugod sa kalikuan.' Isaias 66:3, 4; 2 Tesalonica 2:11, 10, 12.

Nagtanong ang Makalangit na Guro: "Anong higit na malakas na daya ang makapaglilinlang sa isipan kaysa sa pagpapanggap na ikaw ay nagtatayo sa wastong saligan at na tinanggap ng Diyos ang iyong mga gawa, samantalang sa katotohanan ay isinasagawa mo ang maraming

bagay ayon sa patakarang makasanlibutan at nagkakasala laban kay Jehova? O, ito’y isang dakilang panlilinlang, isang nakabibighaning pagkalinlang, na sumasakop sa mga isipan kapag ang mga taong minsan nang nakaalam ng katotohanan ay ipinagkakamali ang anyo ng kabanalan bilang ang mismong espiritu at kapangyarihan nito; kapag inaakala nilang sila’y mayaman at sumagana sa mga pag-aari at wala nang kakailanganin, samantalang sa katotohanan ay nangangailangan sila ng lahat ng bagay.” Testimonies, volume 8, 249, 250.